ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ

«ЛЬВІВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІЗНЕСУ ТА ПРАВА»

Кафедра публічного урядування, практичної психології та гостинності

ЗАТВЕРДЖЕНО

рішенням Вченої ради ЗВО «Львівський університет бізнесу та права»

(протокол № 11 від « 28 » 05 2026 р.)

ПРОГРАМА АТЕСТАЦІЙНОГО ЕКЗАМЕНУ

для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти

Галузь знань: С «Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини»

Спеціальність: С4 «Психологія»

Освітньо-професійна програма: «Практична психологія»

Кваліфікація: магістр психології

Освітній компонент: ОК 13 «Атестаційний іспит», 2,0 кредити ЄКТС

Львів – 2026

Розробники: робоча група ОПП «Практична психологія»; керівник – гарант ОПП Володимир ПІЦИКЕВИЧ, кандидат юридичних наук.

Склад розробників програми екзамену: _____.

Програму розглянуто і схвалено на засіданні кафедри публічного урядування, практичної психології та гостинності, протокол № ____ від «____» _____ 2026 р.

Завідувач кафедри ______ / _____ /

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Атестаційний екзамен – обов’язкова форма атестації здобувачів ОПП «Практична психологія» разом із публічним захистом кваліфікаційної роботи (п. 1.8 і розд. 9 ОПП). Він відповідає ОК 13 «Атестаційний іспит» обсягом 2,0 кредити ЄКТС (60 год) і проводиться у ІІІ семестрі.

Мета екзамену – встановити відповідність рівня сформованості програмних компетентностей і досягнення програмних результатів навчання здобувача вимогам Стандарту вищої освіти та ОПП «Практична психологія».

Завдання екзамену:

– перевірити здатність інтегрувати знання з обов’язкових освітніх компонентів професійної підготовки;

– оцінити вміння застосовувати психодіагностичні, консультативні, корекційні та реабілітаційні технології до конкретного випадку;

– оцінити здатність обґрунтовувати фахове рішення з урахуванням етичних норм психолога та меж власної компетентності.

Нормативна база:

1. Закон України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 № 1556-VII.

2. Стандарт вищої освіти за спеціальністю 053 «Психологія» для другого (магістерського) рівня, затверджений наказом МОН України від 24.04.2019 № 564.

3. Постанова КМУ від 29.04.2015 № 266 (зі змінами, внесеними постановою КМУ від 30.08.2024 № 1021).

4. Освітньо-професійна програма «Практична психологія», затверджена Вченою радою ЗВО «ЛУБП» (протокол № 11 від 28.05.2026).

5. Положення про порядок створення та організацію роботи екзаменаційної комісії ЗВО «ЛУБП»; Положення про організацію освітнього процесу ЗВО «ЛУБП».

Допуск. До екзамену допускаються здобувачі, які повністю виконали навчальний план ОПП, зокрема переддипломну практику (ОК 11). Екзамен приймає екзаменаційна комісія, затверджена наказом ректора.

2. КОМПЕТЕНТНОСТІ ТА ПРОГРАМНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ, ЩО ПЕРЕВІРЯЮТЬСЯ

Екзамен перевіряє інтегральну компетентність ОПП: здатність вирішувати складні завдання і проблеми у професійній діяльності в галузі психології в умовах комплексності та невизначеності. Нижче наведено компетентності й ПР, які безпосередньо оцінюються завданнями білета (коди – за пп. 1.6–1.7 ОПП).

Код	Компетентність / результат навчання	Чим перевіряється
ЗК1	Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях	кейс
ЗК4	Уміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми	кейс
ЗК6	Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів)	кейс
СК1	Теоретичний, методологічний та емпіричний аналіз актуальних проблем психологічної науки та / або практики	теоретичні питання
СК3	Вибір і застосування валідних і надійних методів дослідження та / або доказових методик і технік практики	кейс
СК4	Практична діяльність (тренінгова, психотерапевтична, консультаційна, психодіагностична) з використанням науково верифікованих методів	теоретичні питання, кейс
СК7	Фахові рішення у складних і непередбачуваних умовах	кейс
СК8	Оцінювання меж власної фахової компетентності	кейс
СК9	Дотримання норм професійної етики, загальнолюдських цінностей	кейс
СК11	Розроблення та впровадження інноваційних методів психологічної допомоги клієнтам у складних життєвих ситуаціях	кейс
ПР3	Узагальнювати емпіричні дані та формулювати теоретичні висновки	теоретичні питання, кейс
ПР4	Робити психологічний прогноз щодо розвитку особистості, груп, організацій	кейс
ПР5	Розробляти програми психологічних інтервенцій, провадити їх в індивідуальній і груповій роботі, оцінювати якість	кейс
ПР7	Доступно і аргументовано представляти результати у писемній формі	усі завдання
ПР8	Оцінювати складність завдань і приймати рішення про звернення за допомогою (переадресацію)	кейс

Код	Компетентність / результат навчання	Чим перевіряється
ПР9	Вирішувати етичні дилеми з опорою на норми закону, етичні принципи та загальнолюдські цінності	кейс
ПР11	Адаптувати та модифікувати наукові підходи і методи до конкретних ситуацій професійної діяльності	кейс

Компетентності ЗК2, ЗК3, ЗК8, СК2, СК5 і ПР1, ПР2, ПР6, ПР10 переважно перевіряються під час публічного захисту кваліфікаційної роботи.

3. ОСВІТНІ КОМПОНЕНТИ, ВИНЕСЕНІ НА ЕКЗАМЕН, І СТРУКТУРА ЕКЗАМЕНУ

На екзамен винесено шість обов’язкових психологічних компонентів циклу професійної підготовки (21 кредит ЄКТС). Вибіркові компоненти не виносяться, бо здобувачі обирають їх за різними траєкторіями; знання з них можна використати під час розв’язання кейса.

Блок	Код	Освітній компонент	Кредити ЄКТС
А. Теоретико-методологічні засади	ОК 04	Теоретико-методологічні проблеми психології	3,0
А. Теоретико-методологічні засади	ОК 07	Гендерна психологія	4,0
Б. Технології психологічної допомоги	ОК 06	Групова психокорекція	4,0
Б. Технології психологічної допомоги	ОК 08	Основи психотерапії та консультативна психологія	3,0
Б. Технології психологічної допомоги	ОК 09	Психологія психотравми	3,0
Б. Технології психологічної допомоги	ОК 10	Соціально-психологічна реабілітація	4,0

Форма екзамену – письмова, за екзаменаційними білетами. Тривалість – 180 хвилин (3 астрономічні години) без перерви.

Білет містить три завдання:

1. Теоретичне питання блоку А – до 25 балів.

2. Теоретичне питання блоку Б – до 25 балів.

3. Комплексне практичне завдання (кейс), що інтегрує зміст кількох компонентів, – до 50 балів.

Максимальна сума – 100 балів.

4. ЗМІСТ ПРОГРАМИ ЗА ОСВІТНІМИ КОМПОНЕНТАМИ

Зміст охоплює ключові теми кожного компонента, з яких формуються теоретичні питання і кейси.

Блок А

ОК 04. Теоретико-методологічні проблеми психології

1. Методологія психології та її рівні: філософський, загальнонауковий, конкретнонауковий, технологічний. Співвідношення теорії, методу і техніки.

2. Пояснювальні принципи психології: детермінізму, розвитку, системності, єдності свідомості та діяльності.

3. Проблема кризи психології; природничо-наукова і гуманітарна парадигми; розрив між дослідницькою і практичною психологією.

4. Провідні напрями як методологічні програми: психоаналіз, біхевіоризм, гештальтпсихологія, когнітивна, гуманістична, екзистенційна, культурно-історична психологія.

5. Психофізична і психофізіологічна проблеми; свідоме і несвідоме.

6. Методологічні вимоги до психодіагностики: валідність, надійність, стандартизація, репрезентативність норм.

7. Доказовий підхід у психології; криза відтворюваності та відкрита наука.

ОК 07. Гендерна психологія

1. Поняття статі, гендеру, гендерної ідентичності та гендерної ролі.

2. Теорії гендерної соціалізації: соціального научіння, когнітивного розвитку, гендерної схеми, соціальних ролей; концепція андрогінії.

3. Гендерні стереотипи, сексизм, дискримінація; ефект загрози стереотипу.

4. Гендерні відмінності і подібності за даними метааналітичних досліджень.

5. Гендерні аспекти сім'ї, освіти, професійної діяльності та лідерства.

6. Гендерно зумовлене насильство: форми, наслідки, психологічна допомога.

7. Гендерно чутливе консультування; гендерні аспекти війни, військової служби та повернення до цивільного життя.

Блок Б

ОК 06. Групова психокорекція

1. Психокорекція: поняття, принципи, відмінності від психотерапії, консультування і тренінгу.

2. Група як інструмент впливу: групова динаміка, норми, згуртованість, ролі, етапи розвитку групи.

3. Терапевтичні фактори групової роботи (за І. Яломом).

4. Ведучий групи: функції, стилі, ко-ведення, робота з опором і конфліктом у групі.

5. Види груп: тренінгові, психокорекційні, психоедукаційні, групи підтримки; психодраматичний, гештальт-, когнітивно-поведінковий та арттерапевтичний формати.

6. Проєктування програми групової психокорекції: мета, критерії відбору, структура сесій, оцінювання ефективності.

ОК 08. Основи психотерапії та консультативна психологія

1. Консультування і психотерапія: спільне та відмінне; структура консультативного процесу; запит і контракт.

2. Терапевтичний альянс і загальні фактори ефективності психологічної допомоги.

3. Основні підходи: психодинамічний, когнітивно-поведінковий, гуманістичний (клієнт-центрований), екзистенційний, системний сімейний, короткостроковий орієнтований на рішення.

4. Техніки консультативної бесіди: активне слухання, перефразування, відображення почуттів, уточнення, конфронтація, інтерпретація.

5. Доказова психотерапія; оцінювання результату консультування.

6. Етичні засади: конфіденційність та її межі, інформована згода, подвійні стосунки, переадресація; супервізія і профілактика професійного вигорання.

ОК 09. Психологія психотравми

1. Травматична подія і травматичний стрес; типи травми; гострий стресовий розлад, ПТСР, комплексний ПТСР, розлад адаптації, тривалий розлад горювання за МКХ-11 і DSM-5-TR.

2. Психофізіологія стресу і травми; модель «вікна толерантності».

3. Чинники ризику, резильєнтність, посттравматичне зростання.

4. Травма війни: військовослужбовці та ветерани, внутрішньо переміщені особи, родини зниклих безвісти і загиблих; моральна травма.

5. Перша психологічна допомога; скринінг і діагностика наслідків травми.

6. Доказові методи допомоги: травмофокусована КПТ, терапія когнітивної переробки, пролонгована експозиція, EMDR; фазово-орієнтований підхід.

7. Вторинна травматизація фахівця і самодопомога.

ОК 10. Соціально-психологічна реабілітація

1. Реабілітація: види (медична, психологічна, соціальна, професійна), принципи, біопсихосоціальна модель, Міжнародна класифікація функціонування (МКФ).

2. Нормативне забезпечення реабілітації і соціальних послуг в Україні.

3. Етапи реабілітаційного процесу; мультидисциплінарна команда; ведення випадку (кейс-менеджмент).

4. Цільові групи: ветерани та їхні родини, особи з інвалідністю, ВПО, особи із залежностями, діти, що зазнали насильства.

5. Методи: соціально-психологічний тренінг, психоедукація, групи взаємопідтримки (рівний – рівному), відновлення соціальних зв’язків і професійної ролі.

6. Оцінювання ефективності реабілітації: показники функціонування, якості життя, соціальної інтеграції.

5. ПЕРЕЛІК ТЕОРЕТИЧНИХ ПИТАНЬ

До білетів входить 66 питань: 26 – блоку А (перше завдання), 40 – блоку Б (друге завдання).

Блок А

ОК 04. Теоретико-методологічні проблеми психології

1. Методологія психології: поняття, рівні та функції.

2. Співвідношення теорії, методу, методики і техніки в психології.

3. Принцип детермінізму в психології: етапи розвитку та сучасне розуміння.

4. Принципи розвитку і системності в психологічному пізнанні.

5. Принцип єдності свідомості та діяльності і його значення для практики.

6. Криза психології: причини, прояви, шляхи подолання.

7. Природничо-наукова і гуманітарна парадигми в психології.

8. Психоаналіз як методологічна програма: пояснювальні принципи, метод, практичні наслідки.

9. Біхевіоризм і когнітивна психологія: методологічні засади та вплив на практику.

10. Гуманістична та екзистенційна психологія: образ людини і метод.

11. Культурно-історична концепція: основні положення і значення для психологічної допомоги.

12. Проблема свідомого і несвідомого в сучасній психології.

13. Валідність, надійність і стандартизація психодіагностичних методик.

14. Доказовий підхід у психології; криза відтворюваності та принципи відкритої науки.

ОК 07. Гендерна психологія

15. Поняття статі, гендеру, гендерної ідентичності та гендерної ролі.

16. Теорія соціального научіння і теорія когнітивного розвитку про гендерну соціалізацію.

17. Теорія гендерної схеми; концепція психологічної андрогінії.

18. Теорія соціальних ролей і її пояснення гендерних відмінностей.

19. Гендерні стереотипи: структура, функції, механізми підтримання.

20. Сексизм і гендерна дискримінація: форми та психологічні наслідки.

21. Ефект загрози стереотипу: суть, експериментальні дані, способи зниження.

22. Гендерні відмінності і подібності за даними метааналізів.

23. Гендерні аспекти сімейних стосунків і розподілу ролей.

24. Гендер у професійній діяльності та лідерстві.

25. Гендерно зумовлене насильство: форми, наслідки, принципи психологічної допомоги.

26. Гендерно чутливе консультування: принципи і типові помилки.

Блок Б

ОК 06. Групова психокорекція

27. Психокорекція: поняття, принципи, відмінність від психотерапії і консультування.

28. Групова динаміка: норми, згуртованість, ролі, статус.

29. Етапи розвитку психокорекційної групи та завдання ведучого на кожному етапі.

30. Терапевтичні фактори групи за І. Яломом.

31. Функції, стилі і компетентності ведучого групи; ко-ведення.

32. Опір і конфлікт у групі: прояви та способи роботи.

33. Психодрама як метод групової психокорекції.

34. Когнітивно-поведінкові групи: структура, техніки, показання.

35. Психоедукаційні групи і групи підтримки: мета, організація, межі.

36. Проєктування і оцінювання ефективності програми групової психокорекції.

ОК 08. Основи психотерапії та консультативна психологія

37. Консультування і психотерапія: спільне та відмінне.

38. Структура і етапи консультативного процесу; запит і контракт.

39. Терапевтичний альянс і загальні фактори ефективності психологічної допомоги.

40. Психодинамічний підхід: основні поняття і техніки.

41. Когнітивно-поведінкова терапія: модель, техніки, доказова база.

42. Клієнт-центрований підхід К. Роджерса: необхідні й достатні умови змін.

43. Короткострокова терапія, орієнтована на рішення: принципи і техніки.

44. Техніки консультативної бесіди: активне слухання, відображення, конфронтація, інтерпретація.

45. Етичні засади консультування: конфіденційність, інформована згода, подвійні стосунки.

46. Супервізія та профілактика професійного вигорання психолога.

ОК 09. Психологія психотравми

47. Травматична подія і травматичний стрес: поняття, типи травми.

48. ПТСР і комплексний ПТСР: діагностичні ознаки за МКХ-11.

49. Гострий стресовий розлад, розлад адаптації, тривалий розлад горювання: розмежування.

50. Психофізіологія травматичного стресу; модель «вікна толерантності».

51. Резильєнтність і посттравматичне зростання.

52. Особливості бойової травми і моральної травми.

53. Перша психологічна допомога: принципи і дії.

54. Скринінг і діагностика наслідків психотравми.

55. Доказові методи терапії ПТСР: показання та обмеження.

56. Вторинна травматизація фахівця: прояви та профілактика.

ОК 10. Соціально-психологічна реабілітація

57. Реабілітація: види, принципи, біопсихосоціальна модель.

58. Міжнародна класифікація функціонування (МКФ) і її використання в реабілітації.

59. Нормативне забезпечення реабілітації та соціальних послуг в Україні.

60. Етапи реабілітаційного процесу; роль психолога в мультидисциплінарній команді.

61. Ведення випадку (кейс-менеджмент) у соціально-психологічній реабілітації.

62. Соціально-психологічна реабілітація ветеранів та членів їхніх сімей.

63. Реабілітація внутрішньо переміщених осіб.

64. Реабілітація осіб із залежностями: етапи і групи взаємопідтримки.

65. Соціально-психологічний тренінг і психоедукація в реабілітації.

66. Оцінювання ефективності реабілітації: показники та інструменти.

6. ТИПОВІ ПРАКТИЧНІ ЗАВДАННЯ (КЕЙСИ)

Кожен кейс вимагає відповіді за єдиною схемою з п’яти кроків; бали за кожен крок наведено в розділі 8.

Схема відповіді на кейс:

1. Сформулювати психологічну проблему і робочі гіпотези, спираючись на теоретичні моделі.

2. Запропонувати план психодіагностики: методи і методики, обґрунтування їх вибору (валідність, доречність).

3. Розробити план психологічної інтервенції: формат (індивідуальний / груповий), підхід, етапи, орієнтовну кількість зустрічей.

4. Визначити етичні ризики, межі власної компетентності та потребу в переадресації або залученні інших фахівців.

5. Визначити критерії ефективності та дати обґрунтований прогноз.

Банк кейсів:

1. **Повернення ветерана.** Чоловік 34 років, демобілізований після поранення 5 місяців тому, уникає людних місць, погано спить, різко реагує на гучні звуки, часто конфліктує з дружиною. На консультацію звертається дружина, сам він вважає, що «психологи йому не потрібні». (ОК 09, ОК 10, ОК 07)

2. **Внутрішнє переміщення.** Жінка 41 року з двома дітьми переїхала до Львова після втрати житла. Скаржиться на безсоння, відчуття безпорадності, не може почати пошук роботи, діти стали тривожними. (ОК 10, ОК 08, ОК 09)

3. **Ризик після кризи.** Студентка 19 років після розриву стосунків звертається до психологічної служби ЗВО. Знецінює себе, двічі під час розмови каже, що «всім було б легше без неї». (ОК 08, ОК 09; оцінка ризику, етика, переадресація)

4. **Замовлення від роботодавця.** HR-менеджер компанії просить провести тренінг для відділу з частими конфліктами між керівниками-чоловіками і працівницями та передати керівникові індивідуальні результати тестування кожного учасника. (ОК 06, ОК 07, ОК 08)

5. **Група для родин зниклих безвісти.** Громадська організація просить розробити програму групи підтримки для 10–12 родичів військовослужбовців, які зникли безвісти. (ОК 06, ОК 09)

6. **Зрив у реабілітації.** Клієнт 28 років реабілітаційного центру для осіб із залежностями після трьох місяців тверезості пережив зрив, відчуває сором і хоче покинути програму. (ОК 10, ОК 08, ОК 06)

7. **Виснаження колеги.** Психологиня гарячої лінії підтримки 8 місяців працює із зверненнями постраждалих від війни. Скаржиться на виснаження, цинізм, нав’язливі образи з розповідей абонентів. (ОК 09, ОК 08)

8. **Оцінка ефективності програми.** Керівник центру надає дані 8-тижневої програми групової психокорекції тривожності: 12 учасників, вимірювання до і після, контрольної групи немає. Просить висновок, що програма «доведено ефективна». (ОК 04, ОК 06)

9. **Насильство в сім’ї.** Жінка 30 років розповідає про систематичне психологічне і фізичне насильство з боку чоловіка, просить нікуди не повідомляти і «допомогти зберегти сім’ю». (ОК 07, ОК 08, ОК 10)

10. **Гендерні очікування в родині.** Подружжя з двома дітьми звертається через конфлікти після того, як дружина стала основним годувальником, а чоловік утратив роботу. (ОК 07, ОК 08)

Екзаменаційна комісія може оновлювати банк кейсів щороку за погодженням з кафедрою, зберігаючи схему відповіді.

7. СТРУКТУРА ЕКЗАМЕНАЦІЙНОГО БІЛЕТА І ЗРАЗОК

Кожен білет поєднує одне питання блоку А, одне питання блоку Б і один кейс; питання і кейс у білеті мають стосуватися різних компонентів, щоб перевірити ширину підготовки. Кількість білетів – не менше 25.

Зразок екзаменаційного білета

ЗВО «Львівський університет бізнесу та права»
Кафедра публічного урядування, практичної психології та гостинності
Спеціальність С4 «Психологія», ОПП «Практична психологія», другий (магістерський) рівень

АТЕСТАЦІЙНИЙ ЕКЗАМЕН
Екзаменаційний білет № 1

1. Валідність, надійність і стандартизація психодіагностичних методик. (25 балів)
2. Терапевтичні фактори групи за І. Яломом. (25 балів)
3. Кейс «Повернення ветерана» (кейс № 1). Дайте відповідь за схемою з п’яти кроків. (50 балів)

Затверджено на засіданні кафедри, протокол № ___ від «___» _____ 20__ р.

Завідувач кафедри _____
Голова екзаменаційної комісії _____

8. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Екзамен оцінюється за 100-бальною шкалою: до 25 балів за кожне теоретичне питання і до 50 балів за кейс. Екзамен складено, якщо сума становить 60 балів і більше.

Теоретичне питання (до 25 балів)

Бали	Характеристика відповіді
23–25	Повне, логічне розкриття питання; коректні поняття, порівняння підходів, посилання на дослідження; показано значення для практики; аргументований висновок
19–22	Питання розкрито повно, але є окремі неточності або бракує зв’язку з практикою
15–18	Розкрито основні положення, відповідь описова, поверхнева, без порівняння підходів і прикладів
10–14	Відповідь фрагментарна, є суттєві помилки в поняттях
0–9	Відповіді немає або вона не стосується питання

Кейс (до 50 балів, по 10 балів за кожен крок схеми)

Крок	Що оцінюється	Бали
1. Проблема і гіпотези	Точність виокремлення проблеми, теоретична обґрунтованість гіпотез, урахування контексту клієнта	0–10

Крок	Що оцінюється	Бали
2. Психодіагностика	Доречність і валідність обраних методів, відповідність гіпотезам, урахування стану клієнта	0–10
3. Інтервенція	Обґрунтованість підходу (доказовість), реалістичність етапів і формату, адаптація методу до ситуації	0–10
4. Етика і межі компетентності	Виявлення етичних ризиків (конфіденційність, безпека, подвійні стосунки), рішення про переадресацію з опорою на закон і Етичний кодекс	0–10
5. Ефективність і прогноз	Конкретні вимірювані критерії, реалістичний прогноз, чинники ризику і ресурсу	0–10

Якщо відповідь на кейс ігнорує явну загрозу життю чи безпеці клієнта або інших осіб, за крок 4 ставиться 0 балів, а загальна оцінка за кейс не може перевищувати 25 балів.

Шкала переведення

Сума балів	Оцінка ЄКТС	Національна оцінка
90–100	A	відмінно
82–89	B	добре
74–81	C	добре
64–73	D	задовільно
60–63	E	задовільно
0–59	FX / F	незадовільно

Шкалу треба звірити з чинним Положенням про організацію освітнього процесу ЗВО «ЛУБП»; у разі розбіжності діє Положення.

9. ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ АТЕСТАЦІЙНОГО ЕКЗАМЕНУ

1. Екзамен проводиться на відкритому засіданні екзаменаційної комісії за розкладом, оприлюдненим у строки, визначені Положенням про екзаменаційну комісію ЗВО «ЛУБП». Присутні можуть здійснювати аудіо- та / або відеофіксацію (розд. 9 ОПП).

2. Перед екзаменом кафедра проводить консультацію для здобувачів за цією програмою.

3. Здобувач пред’являє документ, що посвідчує особу, отримує білет і проштамповані аркуші відповіді.

4. Під час екзамену заборонено користуватися мобільними пристроями, генеративними ШІ-інструментами, сторонніми записами та джерелами. Порушення академічної доброчесності є підставою для припинення екзамену з оцінкою «незадовільно».

5. Письмові роботи шифруються; кожну перевіряють щонайменше два члени комісії. Розбіжність понад 10 балів розглядає голова комісії.

6. Результати оголошуються в день екзамену після оформлення протоколу засідання.

7. Здобувач, не згодний з оцінкою, може подати апеляцію в порядку, визначеному Положенням про екзаменаційну комісію ЗВО «ЛУБП».

8. Здобувачі з особливими освітніми потребами можуть отримати розумне пристосування (додатковий час, збільшений шрифт, іншу форму відповіді) за заявою, поданою до початку атестації.

9. Повторне складання екзамену здійснюється відповідно до Положення про екзаменаційну комісію ЗВО «ЛУБП».

10. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА

Перелік охоплює нормативну базу, базові підручники і ключові першоджерела; конкретну літературу з кожного компонента наведено в його силабусі.

Нормативні документи

1. Про вищу освіту : Закон України від 01.07.2014 № 1556-VII. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text.

2. Про систему охорони психічного здоров’я в Україні : Закон України від 15.01.2025 № 4223-IX.

3. Про реабілітацію у сфері охорони здоров’я : Закон України від 03.12.2020 № 1053-IX. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1053-20.

4. Про соціальні послуги : Закон України від 17.01.2019 № 2671-VIII. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2671-19#Text.

5. Стандарт вищої освіти за спеціальністю 053 «Психологія» для другого (магістерського) рівня вищої освіти : наказ МОН України від 24.04.2019 № 564.

6. Етичний кодекс психолога : прийнятий І Установчим з'їздом Товариства психологів України 20.12.1990.

Основна література

7. Максименко С. Д. Загальна психологія : навч. посіб. Київ : Центр учбової літератури, 2021.

8. Бондаренко О. Ф. Психологічна допомога особистості : навч. посіб. Харків : Фоліо, 1996. 238 с.

9. Говорун Т. В., Кікінежді О. М. Ґендерна психологія : навч. посіб. Київ : Академія, 2004.

10. Герман Дж. Психологічна травма та шлях до видужання. Львів : Видавництво Старого Лева, 2021. 424 с.

11. Ван дер Колк Б. Тіло веде лік. Як лишити психотравми в минулому. Харків : Vivat, 2022. 624 с.

12. Перша психологічна допомога : посібник для працівників на місцях / ВООЗ ; Міжнародний медичний корпус. Київ : Пульсари, 2017.

13. Yalom I. D., Leszcz M. The Theory and Practice of Group Psychotherapy. 6th ed. New York : Basic Books, 2020.

Додаткові першоджерела

14. Bordin E. S. The generalizability of the psychoanalytic concept of the working alliance. Psychotherapy: Theory, Research & Practice. 1979. Vol. 16, No. 3. P. 252–260.

15. Hyde J. S. The gender similarities hypothesis. American Psychologist. 2005. Vol. 60, No. 6. P. 581–592.

16. Open Science Collaboration. Estimating the reproducibility of psychological science. Science. 2015. Vol. 349, No. 6251. aac4716.

17. Tedeschi R. G., Calhoun L. G. Posttraumatic growth: conceptual foundations and empirical evidence. Psychological Inquiry. 2004. Vol. 15, No. 1. P. 1–18.

18. World Health Organization. International Classification of Diseases, 11th Revision (ICD-11). URL: https://icd.who.int/.

19. World Health Organization. International Classification of Functioning, Disability and Health (ICF). Geneva : WHO, 2001.

20. Керівні принципи МПК щодо психічного здоров’я та психосоціальної підтримки в умовах надзвичайних ситуацій. URL: https://interagencystandingcommittee.org/system/files/iasc_mhpss_guidelines_ukrainian_0.pdf.